

VIENMĒR ATVĒRTI

3. novembrī Viļānu kultūras namā Lauksaimniecības pakalpojumu kooperatīvā sabiedrība (LPKS) "Viļāni" pulcēja savus biedrus, darbiniekus un sadarbības partnerus uz kooperatīva "Viļāni" 30 gadu jubilejas svinībām.

LPKS "Viļāni" kolektīvs.

LPKS "Viļāni" dibināta 1993. gadā, kad Augstākā Padome 1992. gadā pieņēma lēmumu mazās pienotavas nodot biedru rokās. Tolaik tā veidojās daudzi kooperatīvi.

Kopš 2009. gada kooperatīva valdes priekšsēdētājas amatā strādā Aija Kiserovska, un šajā laikā viņas vadītā kooperatīvā sabiedrība piedzīvojusi strauju uzplaukumu.

Sobrīd kooperatīvs apvieno 288 biedrus – vidējos un mazos piena ražotājus. Piens ik dienu tiek savākts piecos maršrutos, vistālākais punkts – Malnava. Lielākais kooperatīva biedru skaits bijis 2015. gadā – 359.

Iepirkta piena daudzums ar katru gadu ir tikai audzis, piemēram, 2018. gadā savāktas vairāk nekā deviņi tūkstoši tonnas piena, bet pagājušajā gadā – jau vairāk nekā 13 tūkstoši tonnas.

Veiksmīgi piedaloties dažādos projektos, sakārtota pienotavas ēka, modernizēta ražošanas iekārtas.

LPKS "Viļāni" ne vienu vien reizi izcīnījusi uzvaras Latvijas Lauksaimniecības kooperatīvu asociācijas rīkotajā konkursā. Kooperatīvs divas reizes tika virzīts uz konkursu "Sējējs" un abas reizes ieguvis veicināšanas balvu.

2014. gadā, piesaistot Eiropas Savienības līdzekļus, realizējuši savu sen loloto sapni – sākuši nodarboties ar piena pārstrādi. Produktus gatavo tikai no bioloģiskā piena, bez konservantiem, garšas pastiprinātājiem, krāsvielām. Pircēju atzinību iemantojusi LPKS "Viļāni" ražotā produkcija – siers, sviests, krējums, kefīrs, jogurts un citi piena produkti ar 2015. gadā radīto zīmolu "Bryunaļa". Jaunums – dzeramais jogurts ar vaniļas garšu, sāļais krēmsieris un deserts "Zemenīte".

Visus LPKS "Viļāni" sarāžotos produktus var iegādāties dažādos Latgales veikalos, BIO veikalos Rīgā un Jūrmalā, izbraukuma tirdzniecībā Latgales reģionā, kā arī dažādos pasākumos un izstādēs.

Dažu gadu laikā kooperatīvs kļuvis par nopietnu tirgus spēlētāju un uzticamu sadarbības partneri.

Ar prieku uzņem cīmiņus, ekskursiju dalībniekus, izglīto jauno paaudzi par piena lopkopību un piena produktu ražošanas procesu.

Kooperatīva ilggadējā vadītāja **Aija Kiserovska** ir gandarīta par sasniegto:

"Paldies kooperatīva biedriem par uzticību, darbiniekiem par centību, apzinīgu un sūro darbu!

Latvijas Lauksaimniecības kooperatīvu asociācijas valdes priekšsēdētājs Indulis Jansons pasniedz Pateicību LPKS "Viļāni" valdes priekšsēdētājai Aijai Kiserovskai.

Bijušo darbinieku vārdā sveic Vallija Briška.

Katrs biedrs ir vērtība un daļa no kooperatīva spēka. Ir, kas pārtrauc savu darbību vecuma, veselības dēļ, vai arī saimniecībā maina virzienu. Taču priecē tas, ka iepirkta piena daudzums nav mazinājies, ar katru gadu to esam tikai kāpinājuši.

Ir ieceres paplašināt pārstrādi, radīt jaunus produktus, būt interesantiem pircējiem, saglabājot bioloģisko ražošanu. Vienmēr esam atvērti jaunajam.

Daudzi mūsu piena ražotāji pārtrauca būt bioloģiskie. Tāpēc bija šaubas, vai vispār būs bioloģiskais piens, no kā ražot. Līdz ar to nepaplašinājāmies.

Joprojām neatmetam domu iekārtot piena muzeju kooperatīva telpās, bet tam ir vajadzīgi cilvēku resursi.

Ar optimismu turpināsim savu darbu. Lauksaimniekiem šis ir bijis grūts un sarežģīts gads. Novēlu visiem izturību, bet rūpes atstāt pagātnē un iet tālāk!

Jubilejas vakarā kooperatīva vadītāja pateicības esošajiem un bijušajiem kooperatīva biedriem, darbiniekiem, valdes locekļiem, sadarbības partneriem.

Atmiņās par kooperatīva pirmsākumiem dalījās bijušie kooperatīva darbinieki.

Olga Zvirdriņa:

– Kā man viss sākās? Bija Sokolkos Sofija Lauzenieka, kura izdomāja, ka vajag sameklēt biedrus un izveidot kooperatīvu. Biedru nauda tajos laikos bija liela, tāpēc ilgi nevarēja īstenot šo ideju. Tad nu beidzot izdevās, un sākām nodot pienu. Izveidojās piena savākšanas punkti Sokolkos, Krācē, Rikavā, Sakstagalē, Kantiniekos. Sākām kopā strādāt. Sofija aizgāja pensijā, un es paliku viņas vietā vadīt Sokolku piensaimnieku kooperatīva darbu. Iegādājāmies savu mašīnu, vācām pienu. Piecus gadus nostrādāju par priekšnieci, tad nāca juku laiki. Tikām paaicināti visiem apvienoties LPKS "Viļāni". Tā, Jāzēpa Ulmīcāna mudināti, iegājām Viļānu kooperatīvā, kur 16 gadus nostrādāju par piena savācēju.

Joprojām daļu piena nododu LPKS "Viļāni". Visiem novēlu veselību, izturību, gotiņām vairāk izslaukuma!

Einārs Ulmīcāns:

– Mans tēvs Jāzēps Ulmīcāns bi-

Jubilāriem daudz baltu dieniņu!

Dzied un spēl "Bumburņeicys".

Ar dejām priecē "Fazira".

Pasākumu vadīja aktieris Aldis Siliņš. Vakara gaitā notika dažādi konkursi. Savas komandas darbu prezentē Ineta Elksne no biedrības "Rēzeknes novada partnerība".

"Gazikā". Labi, ka neviens bandīts nezināja. Toreiz zemniekiem tika izmaksāta nauda par vairākiem mēnešiem.

Liels prieks, ka darbs turpinās, ka notiek izaugsme. Tā turpināt!

Es tagad dzīvoju Česu novadā, Jaunpiebalgā, un atkal esmu grāmatvedis LPKS "Piebalga", kur jau desmit gadus sniedzu kooperatīva biedriem grāmatvedības pakalpojumus.

Vallija Briška:

– Tajā laikā arī bijām zemnieki, piena naudas kavējās. Piena cenas bija smieklīgas, bet arī tos dažus centus par litru nevarēja laicīgi samaksāt.

Līdz 2001. gadam biju revidente, tad uzaicināja strādāt kooperatīvā "Viļāni" par ekonomisti. Vēlāk ievēlēja par valdes priekšsēdētāju. Šajā amatā nostrādāju septiņus gadus. Tas bija laiks, kad mūsu valsts bija tikko iestājusies Eiropas Savienībā un mums nāca virsū Eiropas prasības. Pienotavas telpas bija vecas, tās vajadzēja sakārtot. Vajadzēja izpildīt veselu noteikumu virkni, bet naudas tam nepietika. Nodēvām lūzņus, visādi mēģinājām izgrozīties. Ražošana uz to brīdi bija pārtraukta. Sakārtojām ceļus tik daudz, lai vismaz varētu pienu pieņemt.

Tas bija ļoti saspringts, grūts laiks. Gribējās zemniekiem samaksāt par pienu, lai viņi neaiziet pie konkurentiem, jo tolaik konkurence bija liela.

Likviditētes varēja vienā momentā, un tādi momenti bija, kad likās, ka viss – pārtraucam savu darbību. Bet ikreiz radās jauna enerģija, valdes locekļi un darbinieki mudināja turpināt un meklēt variantus, un tā izvilcām. Daudzas pienotavas likvidējās, bet "Viļāni" pastāv un attīstās.

Es aprīnoju cilvēkus, kuri turpina darboties piena ražošanā. Joprojām pārku tikai mūsu pienotavas produkciju. Novēlu jubilāriem izturēt visus spiedienus!

Ilze SONDERE

AUTORES foto